

РЕШЕНИЕ

№ 167

гр. С., 24.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – С., IV СЪСТАВ, в публично заседание на седми април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. Пенева
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230200066 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от „Л.У.” ЕООД – гр. С., представлявано от Ф.М.Ш. - прокуриснт, подадена чрез процесуален представител, против НП № 20-2200109 от 17.06.2022 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 15 000,00 лева на основание чл. 414, ал. 4 от КТ за нарушение на чл. 143, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 1 от КТ.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, се представлява от процесуален представител, който поддържа жалбата, моли издаденото НП да бъде отменено като незаконосъобразно и претендира направените разноски.

В с.з. административнонаказващият орган, издал обжалваното наказателно постановление, редовно призован, изпраща процесуален представител, който оспорва жалбата, моли издаденото НП да бъде потвърдено и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 31.05.2022 год. бил съставен АУАН № 20-2200109 от същата дата против жалбоподателя за това, че на 14.05.2022 год. била извършена проверка по спазване изискванията на трудовото законодателство на място в Предприятие за производство и преработка на вълна и изделия от вълна, намиращо се на адрес Област С., общ. С., гр. С., *****. В акта било посочено, че при преглед на Правилника за вътрешния трудов ред и

Заповед № 1146/20.04.2022 год. (намиращи се на разположение на работници и контролни органи, на информационното табло, монтирано в коридора на сградата) се установило, че работодателят е установил сумирано изчисляване на работното време за работещите в Производство и Лаборатория, с период на отчитане от един месец при трисменен режим на работа. Посочено е в акта, че при преглед на Заповед № 1193А/12.05.2022 год. и Предварителен график за работа на отдел Производство (намиращи се на разположение на работници и контролни органи, на информационното табло, монтирано в коридора на сградата) се установило, че работодателят е разпоредил полагането на извънреден труд за периода от 14.05.2022 год. (събота) до 15.05.2022 год. (неделя) във времето от 06,00 часа на 14.05.2022 год. до 06,00 часа на 15.05.2022 год. на три сменен режим, на основание чл. 144, т. 6 от КТ. В акта било отразено, че при посещение в производствен цех се установило, че в изпълнение на цитираната заповед полагали труд 20 лица (в т.ч. Г. В. М.), както и че съгласно събраните данни лицата полагали труд на 14.05.2022 год. във времето от 06,00 – 14,45 часа (първа смяна), като същите са отработили през периода 09.05. – 13.05.2022 год. също първа смяна. В акта било посочено, че съгласно предварителен график за работа за отдел Производство за м. май 2022 год. за тези работещи (в т.ч. за Г. В. М.) дните 14.05.2022 год. (събота) и 15.05.2022 год. (неделя) били определени за почивни дни, както и че липсвали документи, удостоверяващи направени от работодателя промени в предварително утвърдения поименен график за работа за м. май 2022 год. В акта било отразено, че дружеството в качеството си на работодател по смисъла на §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на Кодекса на труда е разпоредил и допуснал полагането на извънреден труд на 14.05.2022 год., събота (в т.ч. и от Г. В. М.), като последният не попада в хипотезата на чл. 144 от Кодекса на труда. В акта било посочено, че нарушението било извършено и установено на 14.05.2022 год. на място в обекта на контрол, а именно Предприятие за производство и преработка на вълна и изделия от вълна, намиращо се на адрес Област С., общ. С., гр. С., ***** В акта било посочено, че с писмо изх. № 22047806/27.05.2022 год. работодателят бил поканен да се яви на 30.05.2022 год. в 10,00 часа в Д „ИТ“ С. за съставяне на АУАН, като в писмото изрично било указано, че при невъзможност за лично явяване и/или осигуряване присъствието на лице, упълномощено по надлежния ред, АУАН ще бъде съставен в отсъствие на нарушителя. На посочената дата във времето от 09,00 до 17,30 часа в Д „ИТ“ С. не се явил законен представител на работодателя (в т.ч. и упълномощено по надлежния ред лице), поради което АУАН бил съставен на 31.05.2022 год. в Д „ИТ“ С. в отсъствие на нарушителя на основание чл. 40, ал. 2 от ЗАНН. В акта било посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от КТ вр. с чл. 143, ал. 1 от КТ. Актът бил изпратен за връчване с писмо изх. № 22048530/31.05.2022 год. по описа на Д „ИТ“ – С. и бил връчен на 31.05.2022 год. (л. 15 – 16, 27 – 29 от АНД № 760/2022 год. по описа на СлРС).

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 20-2200109 от 17.06.2022 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на жалбоподателя за описаното в акта нарушение било наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 15 000,00 лева на основание чл. 414, ал. 4 от КТ, за нарушение на чл. 143, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 1 от КТ. В НП било посочено, че срещу АУАН № 20-2200109 от

31.05.2022 год. постъпило възражение с вх. № 22064585/07.06.2022 год., като административнонаказващият орган е преценил, че нарушението е правилно индивидуализирано и конкретизирано, установен е нарушителят, санкционната норма е правилно определена и не са налице основания за прекратяване на административнонаказателната преписка. В НП било посочено, че нарушението се явява повторно за дружеството, тъй като с Наказателно постановление № 20-003017 от 30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год. и Наказателно постановление № 20-002979 от 30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год. на дружеството били наложени имуществени санкции за нарушение на същото основание, т.е. нарушението се явявало повторно, тъй като било извършено в рамките на едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което нарушителят е наказан за нарушение от същия вид. В НП било отразено, че нарушението не може да бъде квалифицирано като маловажно, като при определяне на имуществената санкция административнонаказващият орган взел предвид характера и степента на обществена опасност на извършеното нарушение и преценил, че за постигане на специалната и генералната превенция, и предвид че нарушението се явява повторно, следвало да наложи санкция в минимален размер от 15 000,00 лева на основание чл. 414, ал. 4 от КТ. НП било връчено на упълномощено лице на 17.06.2022 год. (л. 13 – 14 от АНД № 760/2022 год. по описа на СлРС).

От приложените по делото заверени копия от НП № 20-003017/30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год. и НП № 20-002979/30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год. се установява, че на жалбоподателя са били наложени административни наказания „Имуществена санкция“ за извършени нарушения на чл. 143, ал. 2 от КТ (л. 12 - 14 от делото).

От приложените по делото обяснение от Г. В. М. и 4 броя декларации на работници в дружеството се установява, че същите са били попълнени на 14.05.2022 год. (л. 50 - 55 от делото).

От приложените по делото официална справка от присъствена форма за м. май 2022 год. за Г. В. М. и официална справка за изплатени допълнителни възнаграждения за м. май 2022 год. за Г. В. М. се установява, че в тях не е отразено полагане на извънреден труд за посочения период от лицето Г. В. М. и на същото не било заплащано за извънреден труд (л. 57 - 61 от делото).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е неоснователна.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, безспорно се установява, че работодателят „Л.У.“ ЕООД – гр. С. със Заповед № 1193А/12.05.2022 год. е разпоредил полагането на извънреден труд за периода от 14.05.2022 год. (събота) до 15.05.2022 год. (неделя) във времето от 06,00 часа на 14.05.2022 год. до 06,00 часа на 15.05.2022 год. на три

сменен режим, на основание чл. 144, т. 6 от КТ. Безспорно е установено, че при проверката на 14.05.2022 год. от служители на Дирекция „Инспекция по труда” - С. в производствен цех е установено, че в изпълнение на посочената заповед полагали труд 20 лица (в т.ч. Г. В. М.), както и че съгласно събраните данни лицата полагали труд на 14.05.2022 год. във времето от 06,00 – 14,45 часа (първа смяна), като същите са отработили през периода 09.05. – 13.05.2022 год. също първа смяна. Установено е, че съгласно предварителен график за работа за отдел Производство за м. май 2022 год. за тези работещи (в т.ч. за Г. В. М.) дните 14.05.2022 год. (събота) и 15.05.2022 год. (неделя) били определени за почивни дни, както и че липсвали документи, удостоверяващи направени от работодателя промени в предварително утвърдения поименен график за работа за м. май 2022 год.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 2 от КТ извънредният труд е забранен, като видно от представените по делото писмени доказателства не са били налице основанията на чл. 144, т. 6 от КТ за допускане на извънреден труд. Съгласно разпоредбата на чл. 144, т. 6 от КТ извънреден труд се допуска по изключение за довършване на започната работа, която не може да бъде извършена през редовното работно време. В хода на съдебното дирене не бяха представени доказателства, че е била налице посочената хипотеза. Напротив видно от представените от страна на дружеството писмени доказателства официална справка от присъствена форма за м. май 2022 год. и официална справка за изплатени допълнителни възнаграждения за м. май 2022 год. за Г. В. М. се установява, че в тях не е отразено полагането на извънреден труд на 14.05.2022 год. от лицето Г. В. М. и на същия не е било заплащано за извънреден труд. Същевременно обаче видно от показанията на служители на Дирекция „Инспекция по труда” – С. при проверката на 14.05.2022 год. Г. В. М. е бил на работа, което се потвърждава и от написаните собственоръчно от Г. В. М. обяснения. С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 143, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 1 от КТ, поради което същият следва да понесе предвидената в чл. 414, ал. 4 от КТ отговорност, тъй като е безспорно установено, че нарушението е извършено при условията на повторност. Жалбоподателят е извършил нарушението в едногодишния срок от наказването му по административен ред за същото нарушение по чл. 143, ал. 2 от КТ с НП № 20-003017/30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год. и НП № 20-002979/30.06.2021 год., влязло в сила на 12.07.2021 год.

Съдът не констатира нарушения на процедурата, както при съставяне на акта, така и при издаване на НП. И съставеният акт и издаденото въз основа на него НП съдържат всички необходими реквизити по ЗАНН. В акта точно е описано извършеното от жалбоподателя нарушение и обстоятелствата, при което е извършено.

Размерът на наложеното на жалбоподателя наказание е в предвидения от закона минимален размер и отговаря в пълна степен на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди атакуваното НП като законосъобразно и обосновано.

В настоящия случай своевременно се явява искането на въззиваемата страна за присъждане на разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение и същите следва да се възложат в тежест на жалбоподателя. Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН в

полза на учредението или организацията, чийто орган е издал акта по чл. 58д, се присъжда и възнаграждение в размер на, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В ал. 5 на чл. 63д от ЗАНН е посочено, че в случаите по ал. 3 и 4 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП предвижда, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП, а съгласно разпоредбата на чл. 27е от НЗПП възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80,00 до 150,00 лева. С оглед гореизложеното съдът намира, че следва да определи юрисконсултското възнаграждение в размер на 80,00 лева.

Предвид гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 20-2200109 от 17.06.2022 год., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С., с което на „Л.У.” ЕООД – гр. С., представлявано от Ф.М.Ш. - прокурист е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 15000,00 лева на основание чл. 414, ал. 4 от КТ за нарушение на чл. 143, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 1 от КТ, като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОСЪЖДА „Л.У.” ЕООД – гр. С. с ЕИК *****, представлявано от Ф.М.Ш. - прокурист, да заплати в полза на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда” разноски в размер на 80,00 (осемдесет) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – С.: _____